

Uasi: wa kale na wa kisasa

Uasi: wa kale na wa kisasa

"Kwa maana makristo wa uwongo na manabii wa uwongo watainuka na kuonyesha ishara kubwa na maajabu kudanganya, ikiwezekana, hata wateule" (Mathayo 24:24).

Yesu Kristo alionya, "Angalieni kwamba hakuna mtu anayekudanganya. Kwa maana wengi watakuja kwa jina Langu, wakisema, 'Mimi ndiye Kristo,' na watadanganya wengi (Mathayo 24: 4-5). Alionya zaidi, "Kwa kuwa wakristo wa uwongo na manabii wa uwongo watatokea na kuonyesha ishara kubwa na maajabu kudanganya, ikiwezekana, hata wateule" (mstari wa 24).

Utabiri wa Kristo umethibitika kuwa kweli. Waalimu wa uwongo walianza kuleta mafundisho yao mabaya ndani ya kanisa ndani ya miaka michache baada ya makutaniko ya kwanza ya Kikristo kuanzishwa. Kwa wakati, baadhi ya waalimu wa uwongo wangependa kuwa ni Kristo, au Masihi, wakati wengine wangependa kuwa jina la Kristo, wakidai kuwa mwakilishi wake wa mamlaka.

Yesu alitabiri juu ya wale ambao wangemwita "Bwana" na kudai kuwa walitabiri, wakatoa pepo, na walifanya kazi nyingi kubwa kwa jina lake, lakini kwa sababu ya uasi wao hawataruhusiwa kuingia katika Ufalme wake (Mathayo 7: 21- 23). Mtume Paulo aliwahimiza waumini wa Korintho wamtafute mtu yeyote ambaye amekuja kuhubiri "Yesu mwingine ambaye hatujamwhubiria ... au injili tofauti ambayo hajakubali" (2 Wakorintho 11: 4). Paulo aliwaelezea Wagalatia kwamba upotovu wa injili ya kweli sio chini ya "injili tofauti", na kwamba mtu yeyote anayehubiri au kufanya injili kama hiyo lazima "alaaniwe" (Wagalatia 1: 6-9).

Katika takriban A.D. 52, Paulo aliwahimiza Wakristo wa Korintho waepuke kutokuwa na wasiwasi juu ya kuja kwa Kristo. Alifafanua kuwa siku ya kuja kwa Kristo "haitakuja isipokuwa kuanguka kwanza kuja, na mtu wa dhambi atafunuliwa, mwana wa uharibifu" (2 Wathesalonike 2: 3). "Mwana wa uharibifu," Paulo alielezea, "angejiinua juu ya yote inayoitwa Mungu ... akijionyesha kuwa yeye ni Mungu" (mstari 4). Hii inaweza kumaanisha kuwa mtu asiye na sheria ambaye kwa kweli atadai kuwa Mungu, lakini usemi "anayejionyesha kuwa yeye ni Mungu" inawezekana kabisa njia ya Paulo ya kusema juu ya kujikuza kwake mwenyewe bila ya sheria juu ya yote yanayoabudiwa.

Inafurahisha, ingawa yule ambaye ni mhalifu atatokea kwenye tukio katika siku zijazo na atakuwa hai wakati Kristo atarudi, "siri ya uasi-sheria" ambayo itamfanya huyu asiye na sheria alikuwa "tayari kazi" katika siku ya Paulo (mstari wa 7, mkazo umeongezwa) . Uasi wa mwisho ("kuanguka mbali," mstari wa 3) na ufunuo wa yule asiye na sheria utafanyika tu baada ya kuondolewa kwa nguvu ya kuzuia ambayo kwa sasa inazuia siri ya uasi-sheria kutoka udhahirisho kamili (aya ya 7-8). Siri ya uasi-sheria, iliyozuiliwa lakini haijamalizika, ilikuwa inafanya kazi katika siku za Paulo na imekuwa ikifanya kazi katika ulimwengu huu tangu hapo. Imesababisha wapinga-Kristo wengi na italeti Mpinga-Kristo wa mwisho (Yohana wa kwanza 2:18).

Siri ya uasi-sheria sio mfumo mmoja, ulioandaliwa au njama za kihistoria zilizopangwa vizuri; ni jumla ya juhudi za Ibilisi kuzuia mpango wa Mungu kwa wanadamu.

Kwa kuwa kanisa la kweli liko katikati ya mpango wa Mungu, juhudi za Shetani ziko moja kwa moja haswa, ingawa sio peke yake, kanisani.

Wapinga-Kristo

"Wapinga-Kristo" wengi walikuwa wamekuja kabla ya mwisho wa karne ya kwanza. Wayahudi walianza kueneza maoni yao ya uwongo katika miaka ya kwanza ya misheni ya Mataifa. Walizuia wokovu kwa nyanja ya uzoefu wao wenyewe na uelewaji wa uchumi wa Musa, kwa hivyo kusisitiza kwao kwamba watu wa mataifa mengine wageuke kwa imani ya Kimasihi "watahiriwe kulingana na desturi ya Musa" (Matendo 15: 1). Kwa maneno mengine, waliamini Mataifa walipaswa kuwa Wayahudi ili kuokolewa.

Uasi huu wa mapema ulishughulikiwa kwa busara katika baraza la Yerusalemu (Matendo 15), ingawa liliendelea kwa miaka mingi baadaye. Uasi huo ulikuwa tishio kubwa, haswa kwa "watoto wachanga" katika imani ya Kikristo, lakini haingeweza kuelezewa kama "mhalifu," au mpinga mkono. Shida ilikuwa matumizi mabaya ya sheria, sio kukataa sheria kama sheria ya maisha - kwa hivyo Paulo alikuwa na jambo lingine akilini wakati alionya juu ya "siri ya uasi-sheria" na "yule asiye na sheria" ambaye angejitokeza katika siku za mwisho.

Matumizi ya Paulo (na waandishi wengine wa Agano Jipya) ya neno "uasi-sheria" (kumbukumbu dhahiri ya mafundisho ya uwongo, au fundisho la "kupinga-sheria") na maelezo ya Yohana ya "wapinga-Kristo" ambao hufanya uasi na wanakataa kwamba Kristo alikuwa amekuja katika mwili (1 Yohana 2: 18-23; 3: 4- 10; 4: 1-3) inaweza kuashiria aina ya mapema ya dhana mbili ya Ukatoliki, mfumo wa kidini ambao sifa zake kuu zingewekwa kwenye simulizi za Injili na kuzungukwa na imani za Kikristo, hivyo kutoa Yesu mwingine, injili nyingine, na roho ya kigeni. Mfumo huo, chini ya kivuli cha "Ukristo," ungeibuka kamili katika karne ya pili.

Ujinga wa imani ya Ukristo

"Ukristo" wa karne ya pili na ya tatu haikuwa harakati za umoja. Imani kati ya zile zilizotambuliwa kama WanaGnostiki zilitofautiana sana, lakini kulikuwa na sifa za kawaida kati yao. Mojawapo ya sifa muhimu zaidi ilikuwa mbili yao ya kweli, au imani kwamba Mungu tu ni mzuri na kila kitu kingine- uumbaji wote wa vitu-ni asili mbaya na ni kazi ya mungu duni, au demiurge. Mungu ndiye ukweli wa mwisho, na roho za wanadamu ni sehemu ya Ukweli huo. Kwa bahati mbaya, nyingi za roho hizi, au cheche za uungu, kwa sasa zimeshikwa katika miili mibaya ya vitu na kufungwa na ulimwengu mbaya.

Kwa Wanajamaa wa jadi, wokovu haikuwa njia ambayo wanadamu wanaweza kupatanishwa na Mungu; Ilikuwa ni maarifa (kwa hivyo jina la Gnostic, linalomaanisha "kujua") ya kitambulisho cha Mungu - kuamsha, ukombozi kutoka ujinga. Ubaguzi wa imani ya Ukatoliki unahitaji marekebisho makubwa ya hadithi za Injili. Kwanza, Mwokozi aliyetumwa na Mungu asingeweza kuwa mwanadamu-wa damu na damu kwa sababu mwili na damu ni sehemu ya uumbaji wa nyenzo, ambayo ni mbaya; kwa hivyo Ukristo wa biblia ulilazimika kufafanuliwa upya.

Kristo anaweza kuonekana kuwa mwanadamu, lakini yeye sio. Hangeweza kusulubiwa, kwa hivyo "kusulubiwa kwa Kristo" lazima ilikuwa kesi ya utambulisho mbaya. Pili, Mungu

mwenyewe anahitaji ukombozi kupitia ufahamu wa kitambulisho chake cha kweli, sio "upatanisho" kupitia ukombozi kutoka kwa dhambi; kwa hivyo kusudi la kuja kwa Kristo ilibidi libadilishwe tena. Tatu, kwa kuwa Mungu mwenyewe ameshikwa kwa muda mfupi katika gereza la mwili mbaya, kifo ni rafiki, sio adui; kwa hivyo wazo la biblia juu ya kifo kama "adui wa mwisho" (1 Wakorintho 15:26) lazima litupwe nje.

Nne, kusudi la Mungu, kulingana na Andiko, ni kufanya upya wa ulimwengu - "mbingu mpya na dunia mpya" (Ufunuo 21: 1; Warumi 8: 19-22). Mfumo wa Gnostic, ambao huona uumbaji wa nyenzo kama kazi ya mungu duni, lazima kukataa lengo hili. Tano, wokovu wa kibinadamu ni pamoja na "ukombozi wa miili yetu" (Warumi 8: 23). Kwa Wa-Gnostiki, lengo ni kutoroka kwa mwili, na kuacha uumbaji wa vitu vya nyuma kurudi kwa Mungu, ukweli halisi wa kiroho. Wazo la ufufuo wa mwili hauna maana-labda ya kudharauliwa- katika mawazo ya Gnostic. Sita, mtizamo wa Walaji wa vitu vya asili kama uovu unahitaji uelewa tofauti wa maadili, kwa kuwa maadili yametokana na sheria ya bibilia (na asili), ambayo hufundisha heshima na utumiaji sahihi wa mwili na vitu vingine vya kidunia.

Kulingana na msomi wa Agano Jipya David M. Scholer, "Mababa wengi wa makanisa, haswa Irenaeus na Epiphanius, walionyesha Wagiriki kama wabia wasio na maadili, ambao waliingiza mwili na tamaa zake.... Wasomi wengi wanatilia shaka usahihi wa maonyesho haya, kwa kuwa hakuna maandishi yoyote ya msingi yaliyoandikwa na Wagiriki wenyewe huonyesha tabia yoyote ya kuelekea au idhini ya aina hiyo ya maisha. Bado baba wa kanisa wanaweza kuwa wameelezea ukweli wa hali ya kijamii kwa Wagiriki wengine, na inawezekana kuelewa kwamba itikadi ambayo inaamini kwamba mwili ni wa kimsingi ni mbaya inaweza kusababisha sio tu kusadikishwa bali pia kwa uchoyo wa mwili, kwani haina maana kwa dini au maadili" (Kamusi ya The New New Testament & Development Its, uk. 402, InterVarsity Press, 1997).

Wasomi wengine wa kihafidhina wa biblia wanakubaliana na tathmini ya Scholer. Wadau wengine wa imani ya Giniki labda walisema kwamba kwa kuwa wokovu ni wa roho na mwili hauna maana, tamaa ya mwili (uasi-sheria) haijalishi. Wengine wa Wanajamaa-walio wengi - labda walidhani kwamba kwa kuwa mwili ni mbaya asili, tamaa zote na raha zinapaswa kukandamizwa. Hizo za zamani zilikuwa za kijinga, wakati zile za mwisho zinaweza kukataza ndoa na uhusiano wa kimapenzi, zikiepuka nyama na divai, na kukumbatia umasikini - lakini inawezekana, hata uwezekano, kwamba mambo hayo mawili yalitoka nje ya falsafa ile ile ya dhana mbili.

Wagiriki pia waliamini kwa viumbe wa kati ambao wanaishi katika ulimwengu kati ya Mungu na ulimwengu wa vitu vya ulimwengu. Labda mtume Paulo alikuwa akikumbana na aina ya mapema ya Ujinsia katika waraka wake kwa Wakolosai. Alitaja "ibada ya malaika" (Wakolosai 2:18), dokezo linalowezekana kwa msisitizo mwingi kwa viumbe vya waombezi. Pia alitaja "kanuni-Usiguse, usichukie, usishughulike" (aya 20 - 21), kumbukumbu fulani juu ya sheria kali za kujitolea.

Wagnostiki wote hawakushirikiana mila hiyo hiyo na hawakufuata kanuni moja au kanuni. Walijitokeza tofauti katika mazoea ya kidini na wakajitambulisha kwa majina anuwai, lakini utaftaji wao wa pande mbili ulihitaji kutafsiri tena au kukataa kabisa mafundisho ya kitume ya Kristo na injili ya Ufalme wa Mungu. Harakati za Wanajamaa zilidumu hadi karne ya nne. Je! Ni

kwa kiwango ngapi pande mbili na mkazo wake juu ya viumbe wa kati na asceticism (bila uvunjaji wa sheria, au usomi, kama jambo linalowezekana katika duara kadhaa) liliathiri kanisa pana bila shaka. Ni nini hakika ni kwamba upinzani mkali kwa upande wa baba wa kanisa la kwanza unaonyesha kwamba waliona Ukristo kama imani tishio kwa Ukristo.

Marcionism (Uongo)

Harakati nyingine ya uzushi ya karne ya pili inayoaminiwa na wengine kuunganishwa na Ukatoliki ilikuja kujulikana kama Marcionism, iliyopewa jina la mwanzilishi wake, Marcion, mzaliwa wa Ponto huko Asia Ndogo. Uwongo Marcion alizaliwa mnamo A.D. 80 na akaanza kukuza maoni ya kitheolojia mapema kabisa katika maisha. Baadaye, kwa sababu ya ushawishi wa mwanafalsafa Mkristo wa Kirumi anayeitwa Cerdo, maoni ya Marcion yangukuwa mfumo kamili wa imani.

Baraza la wazee huko Roma lilimwachisha kazi Marcion mnamo A.D. 144 kwa tuhuma za uzushi. Marcion, akiamini mfumo wake wa imani uliwakilisha kurejeshwa kwa imani ya kweli, aliunda harakati zake mwenyewe.

Marcion aliamini Yahweh, Mungu wa Agano la Kale, alikuwa mungu mwenye haki lakini duni, na kwamba Baba wa Yesu Kristo - Mungu wa Agano Jipya - alikuwa Mungu mzuri. Akiwa na maoni haya kwa msingi wa mfumo wake wa imani, Marcion alihariri maandiko, akaunda orodha yake mwenyewe. Alikataa Agano la Kale kabisa; alitoa Injili zote isipokuwa aina ya mwisho ya Luka; na tukakubali barua kumi za Paulo, tukiwafukuza wachungaji. Kusudi la marekebisho ya Marcion lilikuwa kuondoa Maandishi ya ufisadi wa Kiyahudi. Aliamini toleo lake la mwisho la canon ya maandishi ndio ufunguo uliofungua siri ya injili ya kweli.

Marcion aliamini sana dini la Kiyahudi lilikuwa limejumuishwa katika mafundisho na mazoea ya kanisa kuu. Mungu mzuri wa Agano Jipya, aliamini, haipaswi kuchanganyikiwa na mungu duni wa Wayahudi; wala hapaswi kuabudiwa kulingana na maagizo ya Agano la Kale.

Uhalisia ulienea ulimwenguni kote na ukawa maarufu. Umaarufu wake ulikuwa kwa sababu ya Upinga-Uyahudi, ambao tayari ulikuwa umeambukiza Ukristo mwingi na ulikuwa umeenea kati ya wapagani. Sababu zingine zinazochangia umaarufu wake zilikuwa (1) suluhisho lake kwa madai ya kupingana katika Injili na (2) suluhisho lake rahisi kwa utata ulioonekana kati ya uwepo wa uovu na kuamini Mungu mzuri.

Wasomi wengi wanaamini kwamba Marcion alikuwa akishawishiwa kwa imani fulani. Yeye anakataa

Ulimwengu wa kidunia na mwili, ukiamini kuwa ni waovu asili. Alikataza ngono, ndoa, kunywa divai, na kula nyama. Kama Wagiriki, Marcion aliamini kwamba Kristo hakuwa na mwili wa mwili.

Wakati Marcionism hatimaye ilishutumiwa na kanisa pana na kusambazwa, ukweli kwamba mfumo wa imani ya ajabu unaweza kupokelewa vizuri kati ya Wakristo unaonyesha jinsi nguvu ya ushawishi au ubaguzi - katika kesi hii, Upinga-imani - inaweza kuwa, na jinsi ushawishi kama huo, ukiachwa bila kushughulikiwa, unaweza kusababisha uasi-imani kamili.

Montanism

Njia nyingine ya kupotea ya karne ya pili ambayo ilikuwa na ushawishi mkubwa ilikuwa harakati ya kutokuwa na imani ambayo ilianza katika kijiji cha Phrygian wakati muhubiri anayesafiri, Montanus, alipopata mshtuko na inasemekana alianza kutabiri chini ya ushawishi wa Roho Mtakatifu, baadaye, Prisca (Pricilla) na Maximilla, wanawake wawili ambao walifuatana na Montanus, walianza kuguswa na kutabiri. Walisemekana kuwa mfano wa Roho Mtakatifu aliyemwongoza Montanus. Hatimaye Pricilla alifukuzwa kwa kudai kwamba Kristo alimtokea akiwa katika hali ya kike.

Watatu hao walisafiri kuzunguka, wakieneza aina yao mpya ya uzoefu wa Kikristo. Harakati ilikua; ikawa inajulikana kama Montanism. Mmetezi wake mkubwa alikuwa Tertullian, ambaye aliacha kile alichokiita "kanisa la maaskofu wengi" na akavutiwa katika harakati hiyo, labda kwa sababu ya makubaliano ya kitheolojia juu ya maswala kadhaa, haswa maoni ya W Montanists kwamba Wakristo ambao waliingia katika dhambi kubwa hawangeweza kurejeshwa.

Montanus alitabiri wakati wa kurudi kwa Kristo na akagundua kijiji cha Phrygian kama tovuti ya Yerusalemu Mpya. Unabii wake ulishindwa kutimia; Walakini, harakati ziliendelea kwa karne kadhaa. Viongozi wengi wa kanisa hilo walikosa, wakikataa kwamba W Montinchi walikuwa ni manabii wa kweli, hata wakidai kwamba walianzisha utabiri wa kanisa la Kikristo la kipagani. Kwa kweli, utabiri wa kupendeza na usemi wa kupendeza - "kunena kwa lugha" - ni sifa za dini fulani za kipagani, lakini inashangaza kuwa W Montontanti waliathiriwa na upagani.

Montanists waliamini ujio wa pili ulikuwa karibu. Walisisitiza kwa nguvu hali ya usafi, kujiepusha na dhambi, kufunga, na nidhamu ya kanisa. Kuoia tena hakujakataliwa. Waliona harakati zao kama moja ya marejesho na uamsho - harakati mpya ya Roho Mtakatifu. Ukweli kwamba harakati kama hiyo inaweza kupata idhini ya waumini wengi na hata kumshawishi mwanatheolojia aliyejifunza wa tabia ya Tertullian anaonyesha jinsi "chachu kidogo huchota donge lote."

Uasi wa Ukristo

Utubiri wa imani za kishirikina Uasi mwingine muhimu ambao ulitokea katika karne za mapema za historia ya Kikristo ni pamoja na uhamishaji wa kristo kama "kupitisha" na "modalism." Watafiti wa mapema-waliotambuliwa leo kama "ma-monarchian wenye nguvu" - waliamini kwamba Yesu, ingawa ni wakimiujiza mwenye mjamzito na utendaji wa Roho Mtakatifu, alikuwa mtu wa pekee ambaye alikua Mwana wa Mungu kwa kupitishwa. Mtazamo huu umeonyeshwa katika Mchungaji wa Hermas, ambayo iliandikwa karibu A.D. 150. "Watabia wa kimama", kwa kulinganisha, walisitiza uungu kamili wa Mwana lakini walikana kwamba Baba na Mwana walikuwa tofauti. Katika karne ya tatu, Sabellius wa Roma alifundisha kwamba Mungu ni Mtu mmoja wa Kiungu ambaye alijionesha mwenyewe katika njia tatu tofauti - Baba, Mwana, na Roho Mtakatifu.

Labda mashehebu yote ya mapema ya Ukristo yalikuwa maarufu sana ni Aririan, aliyepewa jina la Arius, mwanatheolojia wa karne ya nne wa Alexandria ambaye alikataa uungu kamili wa Kristo. "Kuna wakati alikuwa [Kristo] hakuwapa," Arius alisema kwa furaha. Alidai kuwa

Kristo alikuwa kiumbe aliyeumbwa na wakala ambaye kupitia Mungu aliumba ulimwengu lakini hakuwa Mungu kwa maana kabisa.

Arianism ilichukua fomu kuanzia radical hadi nusu-Orthodox. Ilikuwa ya mgawanyiko kiasi kwamba Kaizari Konstantine alishawishi baraza la kanisa la kidini mnamo A.D. 325 na kuwataka maaskofu wa kanisa hilo kumaliza suala hilo. Mwishowe, Arianism ilishindwa, lakini tu baada ya vita ngumu iliyopigwa.

Mabishano mengine mengi ya kitheolojia yalitokea katika karne zilizofuata-na matokeo yamekuwa muhimu. Wakati maswala haya mengi yalitatuliwa kwa njia moja au nyingine, hayakuenda tu bila kuathiri imani na mila ya Ukristo wa kihistoria.

Utatu wa Ujinga, imani za kishirikina, uzushi wa kishirikina, na safu nyingi za mabishano-kutoka kwa maoni tofauti ya mafundisho hadi mapigano juu ya utumiaji wa picha hadi kwa ushawishi wa kitamaduni kama falsafa ya Ugiriki na mazoea ya kipagani-ilichukua jukumu kubwa katika kuchagiza imani za kitamaduni na tamaduni za kanisa la kanisa la kihistoria linaloonekana. Na, kama msemu wa zamani unavyoenda, hakuna kitu kipya chini ya jua. Leo tunaona maoni yale yale yasiyokuwa ya Kimaandiko - mifumo ileile ya uasi, ikiwa utaweza - kuja tena na tena katika harakati mbali mbali za kidini.

Uasi wa zamani katika vifurushi mpya

Marcion alitupa tu sehemu hizo za maandiko ambazo aliamini kuwa zinaharibika. Leo, wakosoaji huria hufanya kitu kile kile wakati wanajaribu kutenganisha "maneno halisi ya Yesu" na maneno ambayo wanafunzi wake walidai kuweka juu ya midomo Yake. Kwa kweli, mabadiliko ya wakosoaji yanategemea wazo lao wenyewe, ikiwa ni pamoja na tabia yao ya kutokuwepo kwa uweza wa kiasili. Kwa hivyo, miujiza ya Kristo wala ufufuo wake haingeweza kutokea.

Lakini aina laini za Marcionism pia zimejitokeza katika nyakati za kisasa. Wanahistoria wengi wanakubali Agano la Kale na Jipya, lakini hugawanya yaliyomo katika Maandiko kwa njia ya kufanya sehemu ndogo tu ya kutumika kwa Wakristo. Wao huanzisha kutoridhika kwa nguvu kati ya Agano la Kale na Jipya na kati ya Israeli na kanisa. Wengine wanaenda kutangaza kwamba maandishi kadhaa tu ya Paulo yanahusu Wakristo leo.

Tunaona pia aina nyepesi za antinomianism leo. Mwakili wa "wameokoka, wameokolewa daima" hawahimiza tabia ya dhambi, lakini mafundisho yao ya kwamba tabia ya dhambi kwa Mkristo wa kweli kamwe haiwezi kutenganisha uhusiano wake na Mungu, hata hivyo, ni aina ya kinzani.

Njia ya kinafiki inaonekana pia kwa maoni kwamba mwamini sasa hutegemea kabisa ushawishi na uhamasishaji wa Roho Mtakatifu, na haitaji haja ya sheria ya biblia kumjulisha juu ya tabia ya uungu. Mtazamo huu unafanana na aina nyingine ya kinzani - mtazamo ambao unabadilisha amri za bibilia na maoni ya "upendo." Matokeo yake ni kwamba hisia (mara nyingi huitwa "upendo") inachukua kipaumbele juu ya amri za wazi za Mungu, na kusababisha "kuhesabiwa haki" kwa kila aina ya tabia mbaya-wenzi wanaoishi pamoja kama wameoa, ndoa inayoitwa mashoga, na euthanasia. Hata kuchukua hatua ya kuzuia ujauzito ("kizazi") huonekana kama "upendo," kwani

inapingana na wale wenye maana wa msingi wa kutuliza Biblia ambao wanapinga "haki za uzazi" na "chaguo." Na kisha kuna modalists wa kisasa ambao, kama modalists wa zamani, hufanya Mungu Mtu pekee ambaye hufanya kazi kupitia njia tatu; Arians wa kisasa na wahamasishaji, ambao humvua Kristo Uungu wake kamili na kumfanya kuwa sehemu ya uumbaji; Montanists ya kisasa, iliyojulikana kwa kusisitiza kwao juu ya unabii wa kupendeza na usemi wa kupendeza, au "kunena kwa lugha"; Wagnostiki wa kisasa, ambao huchanganya imani za Kikristo na kiroho cha New Age; na juu yake huenda.

Maoni ya Wazee-bado ni nzuri kwa Leo

Hakuna shaka kwamba Ukristo ambao umetupata ulikuwa kwa njia nyingi umbo la mafuriko, ushawishi wa kitamaduni, na mabishano ya kitheolojia ambayo yamekuja kwa karne nyingi. Lakini - usifanye makosa - mafundisho ya jana hayakuenda kamwe. Zimebuniwa kidogo na kutolewa tena - lakini bado ziko nasi. Kwa sababu hii, watu wa Mungu leo wanaweza kufanya vema kutii shauri la zamani - lakini sio la zamani: "Wapenzi wangu, wakati nilikuwa na bidii sana kukuandikia juu ya wokovu wetu wa kawaida, nimeona ni muhimu kuwaandikia nikuhimiza. KUPENDA KWA DAKTARI kwa imani ambayo ilifikishwa kwa watakatifu mara moja" (Yuda 1: 3, mkazo umeongezwa)

Hati miliki © The Church of God, International

<http://cgi.org/heresies-ancient-and-modern>